

proleće
- leto
1965.

INFORMATIVNI b i l t e n

Centra za dokumentaciju i informacije
Saveza likovnih umetnika Jugoslavije

Umetnici i umetničke kolonije

U periodu istraživanja novih odnosa između društva i umetnosti, u periodu plime i oseke umetničkog stvaranja i društvenih kretanja u pravcu doslednog ostvarivanja samoupravnih prava radnih ljudi, umetničke kolonije trebalo bi da postanu predmet posebne pažnje i pojačanog istraživanja. Postepeno smanjivanje uloge administracije i državnih organa u vođenju kulturne politike, u njenom finansiranju i usmeravanju, i uporedo sve veća uloga komune u organizovanju svih vidova života na određenoj teritoriji pa i kulturnog, doveli su u ovom međuperiodu likovnu umetnost u situaciju da se bori za svoju društvenu ulogu i da nastoji da joj zainteresovani društveni faktori poklone dužnu pažnju. I baš u tom periodu samoinicijativno su nikle prve umetničke kolonije, pojavio se dakle oblik u kome su se interesi umetnika i interesi komuna sreli, oblik koji pokušava da nađe nov odnos između direktno zainteresovanog društva i likovnih umetnika za likovno stvaranje i likovne vrednosti. Zbog toga treba i umetničke kolonije posmatrati pre svega sa aspekta sociološkog i društvenog rešavanja uloge likovne umetnosti u novom društvu.

Komuna mora postepeno da traži rešenje za svoj ekonomski, društveni i kulturni napredak. Briga o ekonomici danas je očigledno i opravdano dominantna briga svih društvenih faktora. No, nisu usamljeni slučajevi, posebno briga za kulturni napredak, za školstvo i druge nepochodne sadržaje društvenog progressa. Ako se pak radi o likovnoj umetnosti, onda za jednu komunu postaje problem kako privući u svoju sredinu likovne umetnike, kako im omogućiti da u kontaktu sa stvarnošću dobiju nove stvaralačke impulse, kako obezbediti kvalitetnu izložbenu politiku, kako angažovati likovne umetnike u zadacima oblikovanja ambijenta, sintezi likovne umetnosti i arhitekture ili industrijskom oblikovanju. Danas je nađeno jedno rešenje u umetničkim kolonijama, sutra će se naći možda neko drugo, još bolje rešenje. No, u sadašnjem trenutku, umetničke kolonije predstavljaju takav oblik povezivanja interesa društva i likovnih umetnika u okvirima komune koji se nikako ne bi smeli podcenjivati i koji bi trebalo da dobiju punu podršku samih umetnika, u pravcu razvijanja baš takvih oblika rada koji bi maksimalno obezbedili suštinski napredak u povezivanju društva sa likovnom umetnošću. Takav razvoj doveo bi do većeg angažovanja likovnih umetnika u sredini, izostravao bi kriterijume, doveo do većih i potpunijih rezultata, povezivao umetničku delatnost sa ekonomskim i idejnim problemima sredine itd. Iako ne treba umanjivati manifestacioni karakter umetničkih kolonija, trebalo bi u narednom periodu ići na produblavanje njegovih suštinskih sadržaja, na obogaćivanje takvih formi rada koji u najvećoj meri dovode do već nabrojanih intencija u razvoju ove društvene institucije.

U tom smislu potrebno je prevazići neke uske okvire, zatvorenost u nekim kolonijama i obezbediti veća samoupravna prava samih umetnika u kolonijama.

FORMA VIVA — KOSTANJEVICA

Proces razvoja umetničkih kolonija ide od one uske angažovanosti umetnika da slika u određenoj sredini gde je pozvan kao gost i da svoja dela izlaže na izložbama, preko oblika angažovanja umetnika na većim radovima i likovnim zadacima u sredini. No, ovaj proces morao bi se dalje odvijati u smislu stalnog i čvršćeg povezivanja likovnih umetnika sa određenim sredinama, u smislu stalnog kontakta i konsultovanja dakle u smislu maksimalnog angažovanja. To može jedino biti krajnji cilj umetničkih kolonija. Taj proces se odvija sporo i uz velike oscilacije u koncepcijama. Ali sama činjenica da se ideja širi, da se iz Vojvodine, gde su nastale i najstarije umetničke kolonije koje i danas rade, ova ideja proširuje na sve krajeve naše zemlje, pokazuje da su osnovni stavovi prihvaćeni i da dobijaju sve veći broj pristalica. Širenjem ove ideje međutim, može doći i do deformacije ukoliko se kolonija shvati kao manifestacioni oblik društvenog rada, kao poen kulturne politike, bez dublje i smišljenije sadržajne orijentacije u radu kolonije, dakle bez stvarnog angažovanja likovnih umetnika u pojedinim sredinama.

Likovni umetnici imaju razloga da umetničke kolonije shvate kao svoje, oni se moraju boriti za stvarnu socijalističku sadržinu ovih institucija, oni ih moraju shvatiti kao nove oblike u čijim okvirima može nastati novi impuls za naše savremeno umetničko stvaralaštvo.

Bogomil Karlavaris

Izgleda da nikada nije bilo bogatijeg razdoblja, prožetijeg sadržajnijim inicijativama sa ciljem da se kultura i umetnost osmisli u tkivu novog društvenog poretka, koliko je to karakteristično za prvu polovinu pedesetih godina.

Razumljivo je da su ove inicijative organizacionih zahvata, na područjima gde je postojala nekakva tradicija i gde je bilo relativno kadrova kako za kreativni toliko i za onaj drugi deo posla — za organizaciju. Nije baš potrebno da se obrazlože koliko su ove konstatacije primenljive prvenstveno za Vojvodinu koja je još u to vreme značila i ekonomski i kulturno nešto drugo.

Likovne kolonije, ova nova žarišta stalnog radnog susreta likovnih umetnika, susreta umetnosti i sredine gde se osnivaju, postaju osnovni vid sporazumevanja. Društvena egzistencija likovnih umetnosti dobija ubedljivu potvrdu kroz stalno prisustvo likovnih umetnosti, likovnih umetnika u do sada nepostojećim, a danas već afirmisanim likovnim centrima.

I u ovom periodu, kada se likovni umetnici skoro isključivo organizuju strukovno strogo na bazi pripadnosti određenoj republici, zapravo kada se umetnički problemi i staleški interesi nađu u jednoj apsurdnoj upravo — teritorijalnoj neminovnosti, kolonije u Vojvodini, a nešto kasnije širom naše zemlje, okupljaju likovne umetnike prema njihovim idejnim i umetničkim afinitetima.

Ovako savremenija i šira platforma udruživanja pruža veću »bezbednost« oslobodenoj kreativnosti kao primarnom cilju u integralnom htenju društva i umetnika.

Ova sredina nije imala nikakvih predrasuda u pogledu svojih prava prema umetnicima, od-

Novi likovni centri

nosno umetnosti. Ova sredina, tek otkrivena, bez uslova daje mogućnosti umetnicima da javno i intimno provere svoje sposobnosti, sa krajnjom tolerancijom prema svim idejno — estetskim strujanjima koja se već u to vreme naziru.

Kolonije u Senti (1952), u Bačkoj Topoli (1953), u Bečeju (1954), u Ečki kraj Zrenjanina (1956), u Dečanima (1958), u Malom Idošu (1959), u Kikindi, Rumi — Sremskoj Mitrovici, u Ovčarsko-kablarskoj klisuri, u Počitelju, u Sičevu, u Strumiči, u Prilepu, u Izlakama kraj Trbovlja itd. postaju novi likovni centri. Nestaje likovna provincija i danas, pored već postojećih i poznatih republičkih ili pokrajinskih institucija. Likovni susret u Subotici, kao redovna dvogodišnja smotra stvaralaštva u svim kolonijama u zemlji i kao dokumentacioni centar, zatim Likovna jesen u Somboru, novootvorene galerije u Bečeju, Ečki, Senti i Bačkoj Topoli, predstavljaju dokaz pravih dimenzija ovih pomeranja.

Ako se bude pisala kulturna istorija Vojvodine i kada se u toj građi obuhvati i likovna umetnost, likovne kolonije će zauzeti u ovom razdoblju izuzetno mesto. Verovatno će se istoričari složiti s tim da su ove kolonije početkom pedesetih godina odigrale izvanrednu ulogu pruživši izuzetne mogućnosti za sazrevanje našeg autentičnog puta ka razrešavanju idejnih umetničkih strujanja i estetskih pitanja baš kroz maksimalnu tolerantnost i kroz

bržljivo negovanje umetnikove autonomnosti i integralnosti njegove ličnosti. U tom vrtlogu oslobođenog traganja i stvaranja, posebno me sto zauzima pitanje uzajamnog uticaja tzv. Decembarske grupe iz Beograda i likovnih kolonija.

Suprotno ovim pomeranjima svi značajni izvori direktnog materijalnog stimulisanja i dalje ostaju nepokretni i petrificirani pored po stojećih pokrajinskih, republičkih otkupnih komisija ili u rukama nekih centralnih institucija. Ova zbivanja ne prati ni odgovarajuća analiza odgovarajuća intervencija iz raspoloživih društvenih fondova predviđenih za unapređivanje likovnih umetnosti. Komune u Senti, Topoli, Kikindi, u Strumici itd. smatraju da su svoj doprinos dali kroz »pružanje fizičkog azila« stvaralaštvu, ubeđeni da je obaveza saveta za kulturu pokrajina i republika da se zajedno nađu na ovim poprištima likovne kulture.

Danas je preko dve stotine likovnih umetnika uključeno u rad nekih naših kolonija (Savez likovnih umetnika broji oko 1300 članova). Dve stotine likovnih umetnika stvara u ovim novim uporištima likovne kulture. Samo ova činjenica je dovoljno uverljiva da svaki novi pokušaj za vraćanje na stare tokove aktivnosti znači vraćanje na akcije u upravno — administrativne centre i mora doživeti neuspeh, tim pre što neće moći da bude prihvaćena od samih umetnika.

Imre Dević

Likovni susret - Palić

Likovni susret kao ustanova određenog karaktera postoji zvanično od 28. IV 1962. godine kada je osnovan na sednici oba veća Narodnog odbora opštine Subotice. Ali više odgovara istini kada tvrdimo da je Likovni susret rastao kao klica zasejana kroz brojne večernje diskusije u kolonijama i oko njih. Možda 1962. godinu treba smatrati momentom kada jedna ideja dobija konkretne forme kao što su i same umetničke kolonije, oko Subotice, a zatim i u drugim krajevima zemlje, u jednom trenutku dobile svoja specifična obeležja, prvo kao efemerne, a godinama sve čvršće i postojanije spone između publike i umetnika.

Prema tome pogrešno je misliti o Likovnom susretu kao ustanovi »iznad« kolonija ili čisto birokratskoj formi nekog zbirnog foruma. Naprotiv, Likovni susret nastao je spontano kao i same kolonije, kao nova forma u oblasti likovnih zbivanja sa specifičnim zadacima i jasno određenom ulogom u okvirima umetničkih kolonija, ili nešto šire, kao nova forma u okviru traženja najprikladnijih oblika socijalističkog mecenata.

Samu delatnost ove ustanove možemo podeliti na tri ključna momenta:

Delatnost u samom gradu Subotici odvija se kroz rad izložbene dvorane u kojoj se planski predstavljaju umetnici grada, kolonija i grupa izvan područja ove opštine pa i Pokrajine. Istovremeno otkupima se ovde zacrtavaju konture jedne galerije u kojoj će se izlagati dela začeta u kolonijama, inspirisana osobenostima raznih krajeva i ljudi ma koji su prihvatili i u svojoj sredini negovali nova žarišta umetnosti. Iz neprekidnog i spontanog kontaktiranja sa umetničkim kolonija-

ma proizilazi druga osnovna aktivnost ustanove, šira i sveobuhvatnija. Od 1962. kada je organizovan Prvi likovni susret na Paliću, Preko Dru-gog čija je tema bila slikarstvo i Trećeg koji nam je pored skulpture u kolonijama pokazao jugoslovensku grafiku u poslednjih deset godina, danas stojimo pred četvrtom smotrom učesnika, opet slikara, ali iz više umetničkih kolonija. Tako iz godine u godinu u svežem i tihom palićkom parku ostvaruje se SUSRET likovnih stvaralaca iz najudaljenijih krajeva. Čuje se melodija svih jezičnih područja naše zemlje, a od prošle godine čuju se i reči danas još malobrojnih stranaca koji su gostovali i zavoleli tihe i nepretenciozne ambijente senčanske kuće umetnika, ečanski dvorac, topolske valovite proplanke sa velikim ateljeom i brojna druga sastajališta, vajara i grafičara. Izlaganjem na palićkom susretu oko 200 likovnih stvaralaca istovremeno daje i podršku diskusionoj tribini koja se održava uporedo sa izložbom. Prvi skup slikara Jugoslavije, Diskusija likovnih pedagoga, Skup grafičara i ovogodišnji razgovori na temu Komuna i umetnost proširuju granice u kojima se oseća blagotvorno delovanje umetnosti i konkretno angažovanje društva u procesima stvaralaštva. Prijateljstva i razmene iskustava, konsolidovanje stavova i otvaranje novih ili rešavanje postojećih problema, čine sadržaj letnje aktivnosti na Paliću. Kada se izložbena dvorana ponovo prepusti zimskom snu i umetnici se vrate svojim svakodnevnim poslovima, u Likovnom susretu ostaje desetina umetničkih ostvarenja koja grade galeriju i podsećaju na još jedan susret koji je prošao, nalazeći društvu obavezu podržavanja brojnih nastupajućih susreta.

Prisustvo umetnika i najboljih ostvarenja koja nastaju u kolonijama, razgovori koji se vode i brojni saradnici čiju neprocenjivu pomoć ustanova može da koristi, izazvali su rađanje ideje o Dokumentacionom centru. Ulazimo već u godinu otkako se vrše obimne pripreme i sakuplja materijal za ovaj specifični centar. Fotosi, magnetofonske vrpce i filmske trake, zabeleške i zapisi pristižu polako i oblikuju fizionomiju ovog arhiva sa živim govorom, fiksiranim trenucima i drugim momentima iz života, razvijanja i delovanja kolonija i ličnosti u njima i oko njih. Lični kartoni učesnika prate sudbinu dela nastalih u ovim malim »provincijskim« likovnim centrima i pripremaju sveobuhvatnu sliku pokreta koji, tek što je proživio jednu deceniju a već ima sledbenike, strastvene poklonike i brojne korisnike, obostrano, u taboru likovnih radbenika i publike koja je ne tako davno sa čuđenjem posmatrala razgolićenog i znojavog slikara pred štafelajem na oštroj strnjici pod užarenim suncem. Tada, bio je to »pop što besposlene jariće krsti« danas, to je Njihov umetnik, suočen sa njihovim problemima, lepotama i trajanjem.

To uzajamno prožimanje, vrednovanje i pošovanje, pretakanje iz ambijenta u dela i vraćanje duga kroz ista dela među iste ljude, prepoznavanje sebe u platnima i nalazeći sebe pred čarima novog, tek otkrivenog medijuma — predstavlja osnovni zadatak i delokrug likovnog susreta.

SUSRETI koje ostvaruje istoimena ustanova, rezultati koje beleži i čuva, navika i potreba za umetničkim delom koje neguje kod najmlađih generacija svojim uhodanim sistemom pretpleta i niz novih ideja koje će doći, istrajno i znalacki nabacuju linije i boju na skicirani portret subotičkog likovnog mehanizma. Ulogu koju ima i koju će imati u likovnim zbivanjima, odgonetaće umetnici i publika na sličan način kao što danas Likovni susret pokušava da utvrdi za umetničke kolonije i slične oblike spontanosti i svežih prodora van ateljea.

Bela Duranci

Umetničke kolonije

UMETNIČKA KOLONIJA SENTA

Osnovana 1952. godine. Osnivač je bio Gradski muzej. Deset godina kasnije otvorena je Galerija slika (4. III. 1962.)

U radu kolonije učestvovalo je 41 umetnik: Ač Jožef (11), Gabor Almaši (1), Mihajl Baliž (1), Jožef Beneš (7), Slobodan Bogojević (1), Đorđe Bošan (4), Ferenc Deak (1), Boris Dogan (1), Imre Farago (3), Nikola Graovac (2), Valerija Guelmino (5), Andraš Handa (1), Ferenc Kalmar (2), Laslo Kapitanj (2), Bogomil Karlavaris (1), Milan Kerac (3), Milan Konjović (9), Stane Kumar (8), Veliša Leković (1), Vasilija Lipovac (1), Aleksandar Luković (3), Stevan Maksimović (2), Jožef Markulik (1), Milun Mitrović (2), Milivoje Nikolajević (8), Ankica Oprešnik (3), Pal Petrik (9), Boško Petrović (1), Zoran Petrović (5), Janoš Plajdel (1), Mića Popović (1), Đerđ Sabo (4), Gabor Siladi (5), Imre Šafran (4), Mira Šipoš (2), Ištvan Tot (1), Stojan Trumić (11), Tivadar Vanjek (3), Vrsajkov Isidor (1), Matija Vuković (3), Karel Zelenko (1).

Rad kolonije finansira opština: 1960. godine u iznosu 350.000 dinara, 1962. godine 550.000 dinara i 1963. godine 410.000 dinara.

Kolonijom rukovodi poseban savet od pet članova.

Za otkup od osnivanja je utrošeno 3.170.000 dinara.

Osnovna karakteristika Slikarske kolonije u Senti je radni ambijent i održavanje kontakta sa publikom. Tako je počelo odmah po osnivanju. U zgradi kolonije postoji mogućnost za istovremeni boravak četiri umetnika.

Kolonija je opšteg tipa. Konceptijske novosti se predviđaju u narednim godinama kada će se uključiti u rad kolonije i umetnici sa područja primenjenih umetnosti.

Broj pozvanih umetnika godišnje kreće se između 10-15.

Kolonija preko cele godine održava kontakt sa publikom priređivanjem izložbi. Mesečno se otvara po jedna likovna izložba. Svaku izložbu posećuje oko 5-6.000 građana

UMETNIČKA KOLONIJA BAČKA TOPOLA

Osnovana je 1963. godine. Tada je osnovao Savet za kulturu sreza. Nakon teritorijalne organizacije, tj. od 1960. godine, osnivač je isti organ opštinske skupštine.

Od 1958. godine kolonija proširuje svoju delatnost tako da organizacije radne susreta likovnih umetnika i u zimskom periodu. U letnjem periodu kolonija je otvorena jula, avgusta i septembra, dok se tzv. zimska kolonija organizuje krajem januara i početkom februara.

U toku dvadeset radnih susreta, koliko ih je ukupno bilo letnjih i zimskih, u ovoj koloniji je boravilo 80 likovnih umetnika, književnika i drugih.

U letnju koloniju se poziva oko 20-25 a u zimsku koloniju 15-20 likovnih umetnika.

Stalna galerija je osnovana povodom desetogodišnjice kolonije. Ona raspolaže sa 104 eksponata.

Za ovu koloniju je najkarakterističnija ambicija da se angažuje na planu sinteze arhitekture i likovnih umetnosti. Od 1958. godine se sistematski radi na tome. Za ovaj period je u Bačkoj-Topoli izrađeno nešto oko 400 m² mozaika i keramo površina.

Investitor je obezbeđivao sredstva i materijal za sintezu, dok je kreativni deo prepustio slobodnoj oceni komisije umetnika vezanih za koloniju.

Nakon ovih iskustava, novi statut opštine u svom članu 162. kaže sledeće:

»U slučajevima podizanja javnih objekata kao što su: upravne sudske, društvene, kulturne i druge građevine i zgrade na teritoriji opštine, investitori su obavezni da u troškove za izvođenje radova osiguraju određeni deo sredstava, koji će odrediti opštinska skupština, za umetničko dekorisanje određenih delova ili površina itd.«

Bačka Topola je jedina komuna koja je do sada predvidela u svom Statutu sintezu arhitekture i likovnih umetnosti kao obavezu.

Od osnivanja je za izdržavanje kolonije utrošeno 9.400.000. dinara. Za otkup je utrošeno nešto preko 3.000.000. dinara iz raznih izvora uračunavajući i neke privredne organizacije.

Kolonija je već od osnivanja pokušala da se osamostali. Tako već 1955. godine ima svoju namensku zgradu. Kasnije novi urbanistički plan opštine, uslovljava da se izgradi nova, namenska zgrada koja je upravo završena i raspolaže sa osam dvokrevetnih soba sa potpunim konforom za rad, nekoliko radnih prostorija, sopstvenom trpezarijom itd.

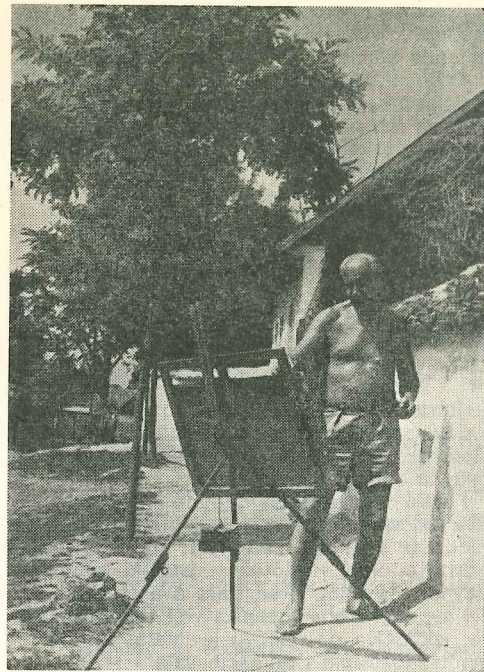
Za sada je u pitanju opremanje zgrade nameštajem i izgradnja još jednog ateljea.

Kolonijom rukovodi posebna komisija.

Učesnici kolonije: Jožef Ač (18), Miloš Bajić (20), Stevan Maksimović (10), Pavle Petrik (9), Boško Petrović (2), Zoran Petrović (16), Đorđe Bošan (3), Dragutin Cigarčić (3), Milan Kerac (11), Milan Konjović (11), Milivoj Nikolajević (6), Imre Šafran (7), Stojan Čelić (2), Ivan Dulčić (1), Ankica Oprešnik (8), Mišodrag B. Protić (2), Gabor Siladi (18), Vilim Svečnjak (1), Slobodan Bogojević (3), Aleksa Celebović (3), Milica Ribnikar (1), Sabo Đerđ (1), Dragoslav Stojanović-Sip (6), Lazar Vujaklija (1), Imre Vinkler (1), Bogomil Karlavaris (16), Milan Kečić (1), Milun Mitrović (2), Aleksandar Zarin (1), Matija Vuković (10), Miloš Gvozdenović (5), Aleksandar Ivković (8), Boško Risimović (1), Slobodan Sotirov (2), Mladen Srbinić (1), Vanjek Tivadar (7), Jožef Beneš (10), Olga Jevrić (1), Ferenc Kalmar (9), Petar Majak (11), Vojislav Tatar (1), Endre Farago (9), Vida Jocić (1), Gordana Popović (5), Isidor Vrsajkov (2), Gabor Almaši (6), Branislav Brankov (7), Kosta Đarđević (1), Aranka Majak (3), Bogdanka Poznanović (1), Mira Šipoš (5), Stojan Trumić (4), Marko Vuković (1), Mihajlo Dejanović (5), Radmila Radojević (10), Ivo Šeremet (1), Deak Ferenc (4), Mira Jurišić-Krković (1), Milica Stevanović (6), Mihajl Balaž (1), Laslo Kapitanj (2), Janoš Janiček (1), Momčilo Krković (3), Zoran Pavlović (1), Tomislav Šebeković (6), Nandor Glid (1), Mirko Kujadžić (1), Dušan Šojlev (2), Florika Štefen (3), Aleksandar Zaharijas (1), Trajko Stojanović (1), Pehan Bela (1), Tomislav Hruškovec (1).

UMETNIČKA KOLONIJA BEČEJ

Kolonija je osnovana 1953. godine, a osnivač je Narodni odbor Bečej (sada Opštinska skupština). Kolonija radi neprekidno od osnivanja do danas.

MILAN KONJOVIĆ NA ULICI U SENTI

U radu kolonije su učestvovali: Ač Jožef (9), Almaši Gabor (2), Balač Milorad (4), Beneš Jožef (2), Bob Emil (1), Bošan Đorđe (10), Vinkler Imre (4), Graovac Nikola (4), Graovac Radmila (2), Guelmino Valerija (2), Karlavaris Bogomir (8), Kerac Milan (3), Konjović Milan (4), Lakić Aleksandar (1), Kumar Stane (1), Luković Aleksandar (4), Maksimović Stevan (4), Mareš Mira (1), Milovanović Dušan (2), Nikolajević Milivoje (8), Nikolić Olga (4), Oprešnik Ankica (1), Pehan Bela (2), Pejović Slobodan (7), Petrović Zoran (7), Petrović Boško (1), Petrik Pal (8), Perčinkovski Branislav (4), Poznanović Bogdanka (2), Popović Gordana (2), Radovanović Pavle (1), Ramljak Ismet (1), Sabo Đerđ (1), Subotički Radivoj (1), Teodorović Radivoj (1), Teodorović Đurđe (1), Todorović Vojislav (7), Čanji Ištvan (1), Šafran Imre (1), Šipoš Mirjana (4).

Svake godine održava se tradicionalna izložba kolonije na Dan oslobođenja mesta.

Stalna galerija slika osnovana je 1956. godine i ima 180 eksponata.

Planovi za sintezu likovne umetnosti i arhitekture su izrađeni ali do njihovog realizovanja nije još došlo.

Povodom proslave desetogodišnjice rada Kolonije održano je savetovanje učesnika kolonije i zainteresovanih iz samog Bečeja. Organizovano je više diskusija sa građanima i razgovora o izloženim umetničkim radovima.

Kolonijom rukovodi Savet Galerije, a finansiska sredstva dodeljuje Opštinska skupština. U planu Kolonije i Galerije je da povremenim otkupom prati umetnički razvoj učenika Kolonije.

UMETNIČKA KOLONIJA EČKA

Osnovana je 1956. godine. Osnivač je srez, a kasnije koloniju preuzima opština Zrenjanin.

U radu kolonije je do sada učestvovalo preko 185 likovnih umetnika književnika i drugih.

Na izložbi umetničke kolonije u Ečki dodeljuju se nagrade. Do sada su nagrade dobili: 1961 — Bogomil Karlavaris, Milun Mitrović, Stojan Trumić i Radmila Graovac. 1962 — Ivan Tabaković i Aleksandar Zarin, 1963 — Bogoljub Ivković i Stevan Dukić, 1964 — Jovan Krathovil, Vukica Mijatović.

Galerija je osnovana 1958. godine i sada ima 527 eksponata.

Postoje izvesni pokušaji da se kolonija kroz sintezu i druge tematske aktivnosti uključi još više u život komune. Jedne sezone su vajari razrađivali projekte fontana za grad. Kasnije je nagrada predviđena na temu »Zrenjanin« itd.

Sigurnih podataka o načinu finansiranja ove kolonije imamo samo od 1960. godine. Od ove godine pa do 1963. utrošeno je 3 miliona dinara za rad i aktivnost kolonije godišnje računajući tu i otkup. Ova sredstva sada iznose preko 4 miliona dinara.

U ovom broju Biltena objavljujemo sređene podatke o umetničkim kolonijama kod nas.

Od sledećeg broja, Informativni bilten, predstavljaće zajednički organ i Saveza likovnih umetnika Jugoslavije i Saveza likovnih umetnika primenjene umetnosti Jugoslavije. List će i dalje izlaziti četiri puta godišnje, ali će imati veći broj strana kao i neke nove rubrike. Nadamo se da će zajednički rad redakcija doprineti potpunijem informisanju likovnih umetnika i jednog i drugog saveza.

REDAKCIJA

Kolonijom rukovodi posebna komisija. U poslednje vreme se sve više uključuju u rad kolonije književnici, neki kompozitori i drugi.

Od osnivanja kolonija raspolaže sopstvenim radnim prostorijama i tako ima idealne uslove da svoj rad ubuduće organizuje tako da bude otvorena tokom cele godine i drugim likovnim umetnicima.

FORMA VIVA — MEĐUNARODNI SIMPOZIJUM VAJARA

Simpozijum je osnovan 1961. godine. Osnivač je okružni narodni odbor Koper i okružni narodni odbor Novo Mesto. Simpozijum radi svake godine i finansira ga opština Piran i Videm Krško, Turističko društvo Piran — Portorož i Savet SRS za prosvetu i kulturu i Savet za unapređenje kulturnih delatnosti. Godišnji predračuni iznose između 14 i 16 miliona dinara.

Forma viva je međunarodni simpozijum vajara sa svojim godišnjim programom gde se radi u tri vajarstva materijala: Kostanjevica — hrastovo drvo, Portorož — istarski mermer i Ravne — gvožđe. Rad traje dva meseca (juli i avgust). Izbor učesnika vrši Umetnički savet isključivo na osnovu kvaliteta. Odnos između inostranih i domaćih vajara je 3:1.

Svaki umetnik može da boravi na simpoziju mu samo jedanput. Organizator mu plaća sve troškove boravka i rada, dnevnice u ukupnom iznosu od 250.000 do 300.000 dinara. Vrednost skulpture se ne ocenjuje ali je svaki umetnik obavezan da ostavi jedan svoj rad Forma vivi.

Forma viva ima stalnu izložbu u prostoru: Portorož — 38 eksponata, Kostanjevica — 42 i Ravne — 7. Ova galerija u slobodnom prostoru je prilagođena ambijentu, hortikulacionoj bazi i postojećoj arhitekturi.

Svake godine su bili organizovani razgovori umetnika o modernoj umetnosti i umetnosti u SFRJ.

UČESNICI KOLONIJE:

1961.

Portorož — Diska Pat (ZDA), Dodegne Eugene (Francuska), Kneulman Carl (Nizozemska), Mizui Yasuo i Togashi Hajimo (Japan), Pillhofer Josef (Austrija), Ramous Carlo i Sangregorio Ciancarlo (Italija), Togaszynski Olgivil Jovan, Lenassi Janez i Ružić Branko (Jugoslavija).

Kostanjevica — Chaudhuri Sankho (Indija), Eloul Kasso (Izrael), Mattioli Silvio (Švajcarska), Roussil Robert (Kanada), Tanaka Eisaku (Japan), Touret Jean (Francuska), Černe i Hadži Baškov Petar (Jugoslavija).

1962.

Portorož — Belaine Tadesse (Etiopija), Carasco Teddy (Bolivija), Cassani Nino (Italija), Dharmani Methé (Indija), Eder Otto (Austrija), Hosoi Yaxhio (Japan), Michalska Ewelina (Poljska), De Vries Leo (Nizozemska), Kratochvil Jovan, Lenassi Janez i Ružić Branko (Jugoslavija).

Kostanjevica — Barreto Pedro (Venecuela), Fiebig Eberhard (Zapadna Nemačka), Glasson Lloyd (ZDA), Mehutan Hava (Izrael), Shirota Koichiro (Japan), Tavernari Vittorio (Italija), Džamonja Dušan, Jarm Stane, Smajić Petar, Stojić Vojin i Urošević Miroslav (Jugoslavija).

1963.

Portorož — Achiman (Izrael), Calo Aldo (Italija), Hayes David (ZDA), Lenaerts Henri (Belgija), Nakai Nobuya (Japan), Szapocznikow Alina (Poljska), Dalwood Hubert i Davis Bernard (Velika Britanija), Jančić Olga i Tršar Drago (Jugoslavija).

Kostanjevica — Angell Radovani Kosta, Lah Mliena i Vulas Šime (Jugoslavija), Rietbroek Aart i Snoeck Jan (Nizozemska), Ball Bernard (Velika Britanija), Neiman Shoshana (Izrael), Lida Yoshikuni i Togashi Minoru (Japan), Spiteris Jeanne (Grčka).

1964.

Portorož — Skelton John (Velika Britanija), Frank Magda (Argentina), Chavignier Louis (Francuska), Bargaglia Guidi Stefania (Italija), Shigeto Shimano (Japan), Batić Stojan (Jugoslavija).

Kostanjevica — Preclik Vladimir (SSSR), Simossi Gabrielt (Grčka), Murai Ko (Japan), Kantoci Ksenija (Jugoslavija), Segal Bernard (ZDA), Jajndl Othmar (Austrija).

Ravno — Marchese Giancarlo (Italija), Oda Jo (Japan), Trudeau Yves (Kanada), Jarnus-

zkiewicz Jersy (Poljska), Tihec Slavko, Stevan Luketić i Petrović Zoran (Jugoslavija).

KOLONIJA ZA IZRADU TAPISERIJA U ADI

Na inicijativu i uz pomoć Slikarske kolonije u Senti 1960. godine je formirana kolonija u Adi, kraj Sente. Ova kolonija je trebalo da se bavi isključivo izradom tapiserija.

JOVAN BIJELIĆ U DRUŠTVU TIVADARA VANJEKA — EČKA

Kolonija je radila svega tri godine. Nakon teritorijalne organizacije opština, nije bilo finansijera ove aktivnosti i tako je ova inicijativa još pre sazrevanja propala.

DEČANSKA SLIKARSKA KOLONIJA

Osnovana je 1958. godine. Radila je bez prestanka do 1963. godine. Godine 1964. kolonija nije imala sredstava da organizuje redovni letnji radni susret.

Osnivač je pokrajinski sekretarijat za kulturu, ali organizaciju obavlja Klub likovnih umetnika Kosmeta.

U navedenom periodu je u radu ove kolonije učestvovalo 96 umetnika.

Pokrajinski fond za unapređenje kulturnih delatnosti je obezbeđivao godišnje 1.800.000 dinara za održavanje kolonije. U ovaj iznos nisu uračunata sredstva za otkup.

Ova kolonija je imala ogroman značaj za oživljavanje likovne kulture na jednom takvom području gde su tradicije bile ogromne, a gde je takva delatnost zbog raznih okolnosti bila prekinuta.

Poseban doprinos daje ova kolonija za formiranje mladih pedagoških kadrova za školu za primenjenu umetnost u Peći. Pored toga svi mladi likovni umetnici šiptarske narodnosti u ovoj koloniji nalaze svoju društvenu afirmaciju.

UMETNIČKA KERAMIČKA KOLONIJA U MALOM IĐOŠU

Osnovana je 1959. godine. U početku radi kao ekspozitura Umetničke kolonije u Bačkoj Topoli gde se privremeno okupljaju vajari i keramičari, a kasnije se kolonija osamostaljuje. Od 1960. godine rad kolonije organizuje posebna komisija koja radi prema nalogu Saveta za kulturu opštine Mali Idoš.

Od osnivanja u radu kolonije godišnje učestvuju 6-10 keramičara i vajara.

Finansiranje obezbeđuje takođe opštinska skupština. Sada godišnje odvoja za organizovanje rada kolonije 350.000. dinara.

Kolonija je razradila svoju koncepciju na bazi osnivanja jedne stalne Keramo plastične radionice. Za ovu svrhu je Pokrajinski fond za unapređivanje kulturnih delatnosti izdvojio 1.200.000 dinara za 1965. godinu.

Nakon dopune inventara i opremanja ove keramo plastične radionice, u radu kolonije će učestvovati ne samo keramičari, nego i u sve većem broju oni vajari koji se bave sitnom plastikom.

Učesnici kolonije: Mirjana Antić (1), Ana Bešlić (2), Ferenc Kolmar (6), Magdalena Kalmar (2), Aranka Mojak (5), Pera Mojak (4), Olivera Galović (1), Radmila Radojević (5), Mira Sandić (2), Jožef Tođeraš (5), Kosta Đorđević (1), Ediz Fekete (2).

UMETNIČKA KOLONIJA U KIKINDI

Osnovana je 1956. godine. Radila je još jedne sezone. Kolonija obnavlja rad 1962. godine. Od tada redovno održavana radne susrete svakog leta.

Osnivač je opštinska skupština.

U radu kolonija je uzelo učešća preko 30 likovnih umetnika: Jožef Ač (1), Radivoje Berbakov (3), Mihail Berendića (3), Tivadar Vanjek (4), Mirko Daljev (3), Jovan Janiček (3), Boško Vukašinović (1), Miloš Golubović (1), Duško Vijatov (1), Aleksandar Zarin (1), Vera Josifović (1), Ilija Kolarević (1), Bogomil Karlavaris (1), Milan Kerac (1), Milan Konjović (1), Zdravko Mandić (2), Milivoj Nikolajević (2), Mirjana Nikolić-Pećinar (2), Mirjana Mareš (1), Ankica Oprešnik (1), Jefka Perić (1), Vasa Pomorišac (1), Ivan Radović (1), Stojan Trumić (2), Dušan Tornjanski (1), Živojin Turinski (1), Borivoje Stevanović (1), Mirjana Šipoš (3).

Ova kolonija još nema stalnu galeriju.

Koloniju finansira opština a ranijih godina delimično je učestvovala i srez Zrenjanin. Godišnje održavanje rada kolonije zahteva nešto oko 500.000 dinara.

Za otkup u proteklom periodu je utrošeno 700.000. dinara.

Ova kolonija pokušava da svoj rad usmeri sve više ka podršci mladih još neafirmisanim likovnim umetnicima. Pored toga u radu kolonije treba obavezno da učestvuju svi likovni umetnici rođeni u Kikindi.

Kolonija nema svoju zgradu. Radom rukovodi posebna komisija.

SLIKARSKA KOLONIJA SREMA

Osnovana je 1955. godine u Rumi. Radila je još 1956. i 1957. godine. Rad obnavlja 1963. i 1964. godine.

Svojevremeno Koloniju osniva srez a sada kolonijom rukovodi KPZ opštine Sremska Mitrovica.

Učesnici kolonije: Jožef Ač (4), Nikola Gravovac (2), Stevan Maksimović (3), Milivoj Nikolajević (4), Stojan Trumić (3), Lazar Vozarević (1), Branislav Makeš (2), Feđa Soretić (2), Mirjana Šipoš (2).

Kolonija još nema svoju galeriju.

Nakon obnovljenog rada kolonija je svakog leta bila locirana u drugom gradu Srema. Ima dosta teškoća oko smeštaja i obezbeđivanja radnih prostorija likovnim umetnicima.

Izložbe kolonije održane su u raznim mestima u Sremu.

SLIKARSKA KOLONIJA U PRILEPU

Osnovana je 1957. godine. Radila je 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1963 i 1964. godine.

Osnivač je opštinska skupština Prilep.

Rad kolonije finansira Opštinska skupština Prilepa. Godišnja dotacija je iznosila oko 200.000. dinara. Od 1964. godine ovaj iznos se penje na 400.000. dinara, dok se za rad u 1965. godini predviđa 600.000. dinara.

Kolonijom rukovodi komisija od tri člana.

Otkupa je bilo veoma malo.

Kolonija ima za cilj da u skromnim uslovima i okvirima omogući mladim slikarima naše i drugih zemalja da za ovaj slikarski jezik nađu predmet u vrlo impresivnom i pitoresnom pejzažu prilepskog kraja. Pozivi se upućuju republičkim udruženjima likovnih umetnika i na osnovu ovih preporuka umetnici se pozivaju direktno.

Učesnici kolonije su: Radomir Antić (1), Mario Beznabher (1), Remigij Bradož (1), A-lenka Gerlović (1), Predrag Gal (2), Darinka Đorđević (1), Slavko Kores (1), Priska Kolčar (1), Janez Lenassi (1), Antun Leskovšek (1), Hristo Lozanoski (2), Vladimir Makuc (1), Trajče Nikolovski (1), Slobodan Pejović (1), Igor Pleško (1), Tozo Primožić (1), Milan Rijovec (1), Janez Lenassi (1), Antun Leskovšek (1), Isidor Urbančić (1), Jovan Fruman (1), Hrista Hauer (1), Ivan Cohal (1), Štefanija Šošarić (2), Slavko Grčić (1), Vlado Petković (1), Ofan Polak (2), Roko Stokić (1), Lucijana Krakovska (1), Jacek Zjelinski (1).

RADNI ŠTIMUNG — BAČKA TOPOLA

VAJARSKI SIMPOZIJUM „MERMER“ — PRILEP

Osnovan je 1963. godine. Radio je 1963 i 1964. godine.

Osnivač je opštinska skupština u Prilepu i Mermerni kombinat u Prilepu.

Učesnici simpozijuma »Mermer« su bili u 1963. godini: Mirko Bračun, Boro Krsteski, Nenad Krivić, Boris Nikoloski, Milija Nešić, Dragan Popovski, Dimče Todorovski, a u 1964. godini: Milorad Damjanović, Milena Lah, Momčilo Krković, Dušan Nikolić i Jože Cmrok.

Godišnja dotacija iznosi 4.000.000 dinara.

Za otkup u 1963. godini je obezbeđeno 1.400.000 dok je ova suma u 1964. godini iznosila 1.000.000 dinara.

U vezi sa koncepcijom Simpozijuma »Mermer« dajemo citat iz pisma koje je upućeno učesnicima.

»Osnovni ciljevi simpozijuma su: da se za jedan dugoročni period koristi i popularizira prvoklasno mermerno bogatstvo ovog kraja, da se ukrasi grad mermernim skulpturama — delima eminentnih vajara, da se širi krug vajara upozna sa našim krajem, sa njegovim istorijskim i političkim tradicijama i savremenim nastojanjima kako i da se da doprinos širenju likovne kulture«.

STRUMIČKA LIKOVNA KOLONIJA

Strumička likovna kolonija osnovana je 1964. godine od strane Radničkog univerziteta u Strumici.

Na prvom sastanku umetnika učestvovali su: Milutin Arsić, Eugen Buktenica, Mišo Bireš, Janko Brašić, Stjepan Večenoj, Franjo Vujčec, Jano Venjarski, Andrej Venjarski, Jano Garaj, Dušan Jeftović, Janoš Martin, Milosav Jovanović, Ljubinko Kamatović, Martin Mehkek, Miroslav Marinković, Budimir Rajković, Jano Strakušek, Jože Tisnikar, Pavel Hrk, Dimitar Anastasov, Gligor Bekarov, Dragan Bikov, Franjo Koren, Radmila Radijević, Gabor Silađi, Goce Stojanovski, Borislav Trajkovski, Todor Trenčev, Tomislav Hruškovec, Georgi Ačevski, Branislav Perčinovski, Jože Pohlen, Martin Hegedušić.

Izložba kolonije otvorena je novembra meseca u Strumici.

U Strumici već postoji likovna kolekcija sa 170 eksponata i ona će se dopunjavati otkupima sa izložbi. Sa prve izložbe kolonije otkupljeno je 15 eksponata.

Održana su do sada tri savetovanja o koncepcijama strumičke likovne kolonije.

Koloniju finansira opštinska skupština, Republika i Radnički univerzitet u Strumici u iznosu od 2.400.000. dinara.

Strumičkom likovnom kolonijom upravlja savet od devet članova.

Karakteristike prvog susreta su znatno prisustvo naivnih umetnika iz cele naše zemlje. Jedan od ciljeva kolonije je i kontakt između naivnih i akademski obrazovanih umetnika. Pored toga cilj je kolonije afirmacija likovnog stvaralaštva u komuni, kao i razvoj turizma. U perspektivi Strumička kolonija treba da postane rasadnik likovne kulture u istočnoj Makedoniji.

SLIKARSKA KOLONIJA U IZLAKI

Kolonija je formirana 1964. godine i radila je od 19. juna do 1. jula. Kolonijom rukovodi savet od 7 članova.

U koloniju su učestvovali slikari: France Slana, Miloš Požar, Marjan Dovjak, Ivan Seljak, Viktor Birska, Tošo Primožić, Milan Rijavec, Janez Knez, Anton Leskovšek, Franc Koptar i Dora Platenjak.

Slikari su za vreme svog boravka u koloniji napravili mnogo crteža, ulja, tuševa, akvarela, tempera, gvaševa i pastela. Ove svoje radove izlagali su u Zagorju i Trbovlju.

Posbena komisija je izvršila izbor radova, po jedan od svakog umetnika, za buduću slikarsku galeriju kolonije.

UMETNIČKA KOLONIJA POČITELJ

Umetnička kolonija Počitelj osnovana je 18. aprila 1964. godine od strane Udruženja likovnih umetnika BIH-a. Radila je do 31. novembra 1964. godine, s tim da u sezoni 1965. nastavi rad.

U koloniji su učestvovali: Menzur Dervišević, Nevenka Đorđević, Milena Šotra, Nada Pivac, Karlo Rivera, Petar Sask, Zdenko Grčić, Ivo Šeremet, dva Holanđanina, jedan Čeh.

U planu je osnivanje stalne galerije. Tako-

đe se predviđa doprinos kolonije unapređenju likovnog vaspitanja.

Koloniju finansira Republički fond za unapređenje kulturnih delatnosti, a kolonijom upravlja posebna Uprava.

Kolonija treba, prema Statutu, da ima radni karakter, s tim da pozive upućuje svim umetnicima u zemlji i gostima u inostranstvu.

LIKOVNA KOLONIJA U SIĆEVU

Osnovana je 1. avgusta 1964. godine i iste godine je već radila. Osnovana je od strane Kulturno-prosvetne zajednice opštine Niš.

Učesnici prvog susreta bili su: Nada Pivac, Vojo Tatar, Tomislav Hruškovec, Ante Kuduz, Zorislav Drempećić, Milun Mitrović, Dragan Libarda, Zoran Pavlović, Vojislav Todorović, Vladislav Todorović, Mirosljub Đorđević, Radomir Antić.

Zajednička izložba održana je oktobra 1964. godine u Nišu.

U planu je osnivanje male stalne galerije pri Likovnoj koloniji.

Još uvek se vode diskusije o definitivnoj fizionomiji Likovne kolonije.

Učesnici kolonije vodili su razgovore o umetnosti sa meštanima u Sićevu, a u Nišu su priređene dva puta usmene novine, na kojima se govorilo o Nadeždi Petrović.

Sredstva kolonije iznose 615.050 dinara u 1964. godini. Za otkup je utrošeno 150.000 dinara.

Za sada kolonijom upravlja inicijativni odbor, a predviđa se imenovanje saveta kolonije.

Koncepcija likovne kolonije je pretežno slikarska i jugoslovenskog karaktera. Poseban odbor proučava pitanje izgrađivanja fizionomije kolonije.

SIMPOZIJUM »MERMER« — PRILEP

PRAVILNICI

STATUT

„SLIKARSKE KOLONIJE IZLAKE 64“

Na podlagi Odloga o ustanovitvi »Slikarske kolonije Izlake 64« kate-
rega je sprejela Občinska skupščina dne 2. novembra 1964. g. je odbor sli-
karske kolonije Izlake 64 sprejel Pravila »Slikarske kolonije Izlake 64«.

I. Splošne določbe

1. člen

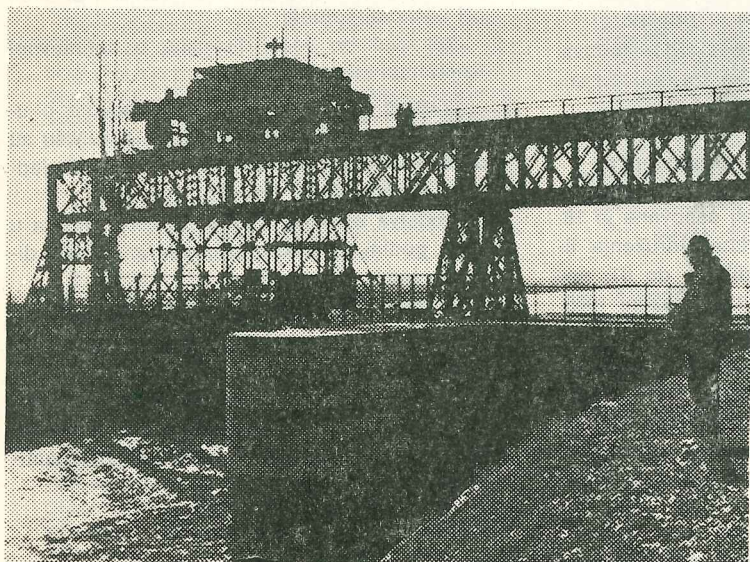
Ustanovitelj »Slikarske kolonije Izlake 64« je Občinska skupščina
Zagorje ob Savi.

2. člen

Sedež »Slikarske kolonije Izlake 64« (v nadaljnjem besedilu SKI 64)
je v Zagorju ob Savi, cesta 9. avgusta.

3. člen

SKI 64, ki se vodi po načelnih družbenega samoupravljanja, je ob-
činski zavod samostojnim financiranjem.

PREDEO IZ BEČEJA

4. člen

Ime kolonije je »SLIKARSKA KOLONIJA IZLAKE 64« (SKI-64).. Ge-
slo kolonije je: »Delo in stiki«.

5. člen

Slikarska kolonija je Pravna oseba.

6. člen

Naloge SKI-64 so:

- organizacija in izvedba vsakoletne slikarske kolonije;
- organizacija in izvedba vsakoletne razstave del, ki bodo nastala v okviru kolonije;
- skupno z likovno komisijo pri Zvezi kulturno prosvetnih organi-
zacij skrbi za likovno politiko v občini in estetsko izobraževanje
občanov;
- s svojo likovno dejavnostjo se vključuje v enako dejavnost v re-
publiki in izvan nje;
- sodeluje s podobnimi ustanovami in zavodi pri nas in izven naše
republike;
- stremi az čimprejšnjo ustanovitev umetniške galerije v Zagorju;
- organizira posamezne in skupne razstave del udeležencev SKI-64;
- omogoča in posreduje razstavljanje del SKI-64 v drugih krajih.

7. člen

SKI-64 ima svoj pečat z napisom: »Slikarska kolonija Izlake 64« Za-
gorje ob Savi.

8. člen

SKI-64 je za svoje delo odgovorna Svetu za kulturo in prosveto pri
Občinski Skupščini Zagorje ob Savi, a katerim sestavlja letni finančni na-
črt kolonije.

II. Organi upravljanja

9. člen

SKI-64 upravlja Upravni odbor, ki šteje 7 članov. Imenuje jih Svet
za kulturo in prosveto (2), Občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij
(2), SZDL (1), Turistično društvo (1), Društvo slovenskih likovnih umetnikov
(1). Po potrebi se UO razširi na več članov. O tem odločata UO SKI-64 in
Svet za kulturno in prosveto pri občinski skupščini.

10. člen

Mandatna doba članov UO SKI-64 traja dva leti. Ustanovitelj lahko
predčasno odpokliče posameznega člana UO, ali UO v celosti, če ne oprav-
ljajo člani UO svojih dolžnosti, ali če jih ne opravljajo v skladu s pred-
pisi. Člani lahko razreši Ustanovitelj tudi v primeru, če iz utemeljenih raz-
logov ne morejo opravljati svojih dolžnosti. Iz istih razlogov lahko UO
SKI-64 odpokliče in izvoli novega člana UO zavoda.

11. člen

UO SKI-64 izvoli izmed imenovanih članov predsednika, tajnika in
blagajnika.

12. člen

Seje UO sklicuje predsednik, ki sestavlja tudi predlog dnevnega
reda. Sklicuje jih po potrebi.

Predsednik je dolžen sklicati sejo, če jo terja tretjina članov UO ali
Svet za kulturno in prosveto pri obč. skupšč.

UO sklepa na svojih sejah, če je pristoni polovico nad članov z
večino glasov.

13. člen

O sejah UO se vodi zapisnik, ki vsebuje navzočnost članov, kratek
potek seje in sklepe, zabeležijo se tudi mnenja posameznikov. Zapisnik
podpisujeta predsednik in zapisnikar. En izvod zapisnika se dostavi Svetu
za kulturo in prosveto pri Obč. skupšč.

14. člen

UO SKI-64:

- sprejema letni delovni in finančni načrt ter sklepa o zaključnem
računu;
- razpolaga s sredstvi po finančnem načrtu, katere je prejel kot
dotacije iz proračuna skupščine občine Zagorje ob Savi, kot do-
tacije višjih politično teritorialnih enot, zavodov in zvez kulturno
prosvetnih organizacij in z lastnimi ustvarjenimi sredstvi;
- spremlja delo SKI-64 in usmerja njen razvoj;
- obravnava splošna vprašanja, ki so v zvezi z delom SKI-64;
- sprejema ostale poslovniške in pravila SKI-64;
- določa nagrade v zvezi z administrativnim poslovanjem SKI-64;
- skrbi za smotro in pravilno gospodarjenje z družbenim promo-
ženjem;
- opravlja vse posle, ki so v zvezi s pravili SKI-64.

15. člen

UO sklepa na svojih sejah, sklepe podpisuje predsednik. Enako pod-
pisuje predsednik vse listine za finančno in drugo poslovanje SKI-64.
Predsednik skrbi za izpolnjevanje sklepov UO in pravil SKI-64.

16. člen

Navzven zastopa in predstavlja SKI-64 predsednik UO.

17. člen

UO odobri predsedniku občasno ali redno nagrado za svoje delo.

III. Notranja organizacija

18. člen

UO SKI-64 skupno z DSLU in področnimi pododbori vabi vsako leto
udeležence kolonije. Udeleženec je lahko tudi nečlan DSLU, lahko pa je tu-
dine član DSLU Jugoslavije.

19. člen

UO lahko povabi udeležence kolonije tudi iz zamejstva.

20. člen

Udeleženec kolonije se je dolžen podrežati pravilom kolonije.

U GALERII UMETNIČKE KOLONIJE U EČKI

21. člen

Organizator kolonije je dolžen v času trajanja kolonije zagotoviti udeležencem oskrbo, povrniti potne stroške.

22. člen

UO je dolžen omogočiti razstavo del, nastalih v koloniji.

23. člen

V času trajanja kolonije se formira umetniški svet kolonije sestavljen iz treh članov UO SKI-64 in dveh udeležencev kolonije. Naloga umetniškega sveta je: idejno voditi kolonijo uresničuje vsakoletna gesla. Umetniški svet predlaga UO termine razstav.

24. člen

UO SKI-64 določi, ali je udeleženec dolžan podariti eno sliko v bodočo galerijsko zbirko. Podarjenim slikam plača opremo UO. UO mora stremeti za tem, da se v okviru SKI-64 osnuje poseben fond za otkup in opremljanje slik.

25. člen

UO SKI-64 je dolžen skrbeti za dostavo in vrnitev razstavljenih del.

26. člen

Vsakoletni umetniški svet kolonije izbira in določa podarjene in odkupljene slike za galerijsko zbirko. V okviru finančnih možnosti določa tudi nagrade za najboljša posamezna dela.

27. člen

UO SKI-64 izbira in določa število udeležencev in čas trajanja kolonije.

28. člen

Slikarska kolonija lahko prerase v splošno likovno kolonijo. O tem odloča UO SKI-64 sporazumno s Svetom za kulturo in prosveto pri občinski skupščini Zagorje ob Savi.

29. člen

UO SKI-64 skrbi za povezavo DSLU, z društvom likovnih umetnikov Jugoslavije, s kulturno prosvetnimi organizacijami, zvezami in sposamezniki ter likovnimi združenji v zemesjtvu.

30. člen

UO ima svoj tekoči račun pri KB Zagorje ob Savi.

31. člen

V času trajanja kolonije skrbi UO za stike članov kolonije z občani, društvi in organizacijami, organizira predavanja, ekskurzije, razgovore in podobno.

32. člen

UO SKI-64 skrbi za širšo popularizacijo SKI-64, obvešča tisk, RTV in slične ustanove o delu in uspehih, skrbi za izdajo občasnih katalogov in drugih publikacij.

33. člen

Statut je mogoče spremeniti na predlog večine članov UO SKI-64 če se s spremembami strinjata Svet za kulturo in prosveto pri obč. skupščini in ustanovitelj.

Statut Slikarske kolonije je bil sprejet soglasno od večine članov dosedanjega iniciativnega odbora slikarske kolonije Izlake 64. dne, 2. novembra 1964.

Zagorje ob Savi, 2. novembra 1964.

Predsednik inic. odbora:
(Leskovšek Anton)

STATUT

„UMETNIČKE KOLONIJE“ U POČITELJU

Član 1.

»Umetnička kolonija« u Počitelju (u daljem tekstu: Kolonija) osnovana Odlukom Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine, od 18. juna 1964. je organizacija za razvoj likovnog stvaranja.

Sjedište Kolonije je u Počitelju na području opštine Čapljina.

Član 2.

Zadaci Kolonije su:

- da organizuje svake godgine studijski boravak učesnika u Koloniji;
- da organizuje izložbe umjetničkih djela učesnika Kolonije u Počitelju;
- da organizuje predavanja, razgovore, simpozijume i sl. o likovnoj umjetnosti.

Član 3.

Koloniju finansira Udruženje likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine iz dotacije koju Koloniji obezbeđuje Republički sekretarijat za kulturu SR B i H.

Član 4.

Naredbodavac za izvršenje finansijskog plana je predsjednik Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine. U Svom finansijskom planu, Udruženje likovnih umjetnika B i H vodi sredstva dotacije za poslovanje Kolonije na posebnoj partiji prihoda i na posebnoj partiji i pozicijama rashoda Kolonije.

Član 5.

Kolonijom upravlja Uprava Kolonije.

Uprava ima pet članova. Tri člana Uprave imenuje Udruženje likovnih umjetnika B i H, a po jednog člana delegiraju Republički sekretarijat za kulturu SR B i H i Skupština opštine Čapljina.

Član 6.

Članovi Uprave za svoj rad ne primaju nikakvu nagradu.

Član 7.

Uprava Kolonije:

- izradjuje i donosi godišnji plan i program rada Kolonije i utvrđuje listu učesnika koji će boraviti u Koloniji;
- donosi statut Kolonije;
- organizuje izložbe radova učesnika Kolonije i utvrđuje listu izlagača;
- donosi propis o kućnom redu u Koloniji;
- vrši i druge poslove koji su joj ovim statutom i drugim propisima stavljeni u nadležnost.

Član 8.

Uprava Kolonije rješava o poslovima iz svoga djelokruga na sjednicama.

Za punovažan rad sjednice potrebno je prisustvo većine članova Uprave. Zaključci Uprave donose se većinom glasova članova Uprave.

Mandat članova Uprave traje dvije godine.

Član 9.

Uprava kolonije bira predsjednika Uprave iz reda svojih članova. Predsjednik predstavlja Koloniju i odgovoran je za disciplinu učesnika Kolonije.

Član 10.

Predsjedniku Uprave može se otvoriti akreditiv na teret žiro računa Udruženja likovnih umjetnika B i H. Predsjednik može koristiti ova sredstva samo za potrebe rada Kolonije.

Član 11.

Kolonija ima čuvara zgrade u Počitelju kojeg postavlja Udruženje likovnih umjetnika B i H.

Član 12.

Uprava Kolonije može pozvati na boravak u Koloniju:

- članove Saveza likovnih umjetnika Jugoslavije;
- istaknute likovne umjetnike iz inostranstva;
- likovne istoričare i kritičare i
- kulturne radnike zaslužne za razvoj likovne umjetnosti.

Član 13.

Uprava Kolonije obezbeđuje učesnicima u Koloniji besplatan smještaj i ishranu, kao i naknadu putnih troškova.

Poziv učesnicima za boravak u Koloniji šalje se najmanje mjesec dana prije početka rada u Koloniji, a učesnik je dužan da izvjesti Upravu Kolonije da li će boraviti u Koloniji u roku od osam dana, po primitku poziva.

Član 14.

Uprava Kolonije, uz poziv učesnicima na boravak u Koloniji, dostaviće i kućni red Kolonije.

Član 15.

Učesnik pozvan u Koloniju dužan je da se pridržava statuta Kolonije i kućnog reda.

Član 16.

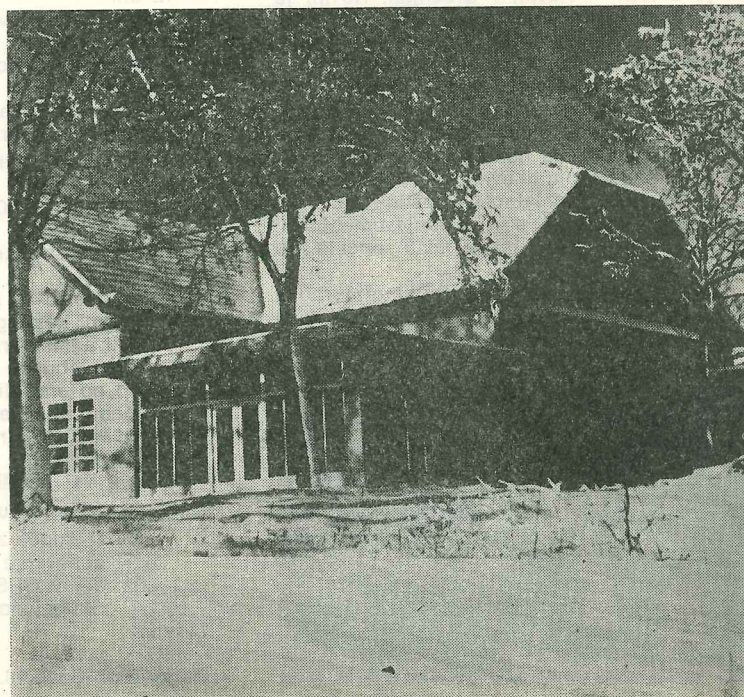
Za svaki pojedinačni poziv učesniku za boravak u Koloniji, potrebna je saglasnost najmanje dvije trećine članova Uprave.

Član 17.

Učesnik koji boravi u Koloniji obavezuje se da će učestvovati na izložbama Kolonije u Počitelju ili drugim mjestima Bosne i Hercegovine, ako to od njega zatraži Uprava Kolonije.

Pozvani autori dužni su da u roku od deset dana po primitku poziva podnesu pismenu prijavu i spisak djela koje će izlagati na izložbi Kolonije.

Troškovi prevoza umjetničkih djela pozvanih učesnika padaju na teret organizatora izložbe.

ZGRADA UMETNIČKE KOLONIJE BAČKA TOPOLA

Član 18.

Osnivač Kolonije nema obavezu u pogledu otkupa radova na izložbama učesnika u Koloniji.

Član 19.

Prilikom slanja djela na izložbu, izlagači su dužni da ih obezbijede odgovarajućim pakovanjem. Šteta koja bi nastala u toku transporta ne pada na teret organizatora.

Član 20.

Od otkupljenih ili poklonjenih radova može se osnovati galerija Kolonije u Počitelju, ili u drugom mjestu koje odredi Uprava Kolonije.

Član 21.

Sve sporove između Kolonije i učesnika u Koloniji rješava Sud časti koji imenuje Uprava Kolonije.

Član 22.

Ovaj statut stupa na snagu kada ga usvoji Uprava Udruženja likovnih umjetnika B i H. Prije konačnog usvajanja, statut se dostavlja na mišljenje Skupštini opštine Čapljina.

PREDSJEDNIK
Uprave »Umetničke kolonije« u Počitelju
Ivo Šeremet

P R A V I L N I K

Za organizacija i radota na Slikarskata kolonija vo Prilep

Čl. 1.

So odredbite na ovoj Pravilnik regulisani se osnivanjeto na Slikarskata kolonija vo Prilep, nejznata organizacija i radota.

Čl. 2.

Slikarskata kolonija vo Prilep se organizira so cel na z bogatuvanje na znatnata likovna tradicija na gradot, za jaknenje na bratstvo to i edinstvoto među jugoslovenskite umetnici, za neposredno upoznavanje so znamenitostite i prirodnite ubavini na Prilep i negovata okolina, kako i za sozdavanje na galerija na slici na jugoslovenskite likovni umetnici.

Slikarskata kolonija vo Prilep ima opšto jugoslovensko značenje.

Čl. 3.

Osnivač na Slikarskata kolonija e Narodniot Odbor na opština Prilep.

Osnivačot na Kolonijata i obezbeduva potrebni finansiski sredstva za nejziniot opstanok i radota.

Čl. 4.

Neposrednata griža za organizacijata i radotata na Kolonijata ja vrši Sovetot za kultura na NOO-Prilep.

Sovetot za kultura na NOO-Prilep za taa cel sekoja godina imenuva tročlena komisija određuvajki go njinziot pretsedatel.

Čl. 5.

Komisijata se griži za neposrednata organizacija na Kolonijata.

Komisijata izvršuvajki ja zadačata od prethodniot stav osobeno gi vrši ovie radoti.

- sostavuva programa za radota na kolonijata i prestopot na nejzinite učesnici;
- pismeno opšti so združenijata na likovnite umetnici i lično so učesnicite;
- obezbeduva smetsuvanje i ishrana na učesnicite;
- se griži i im ovozmožuva na učesnicite udoben prestop vo gradot;
- sostavuva izveštaj za radota at ankolonijata i mu go podnesuva na Sovetot za kultura na NOO-Prilep;
- vrši i drugi radoti vo vrska so organizacijata i radotata na Kolonijata.

Čl. 6.

Slikarskata kolonija se održuva sekoja godina vo vremeto od 1 do 21. avgust.

Čl. 7.

Pravo na učestvo vo Slikarskata kolonija imaat členovite na republičkite združenija na likovnite umetnici akko i akademskite slikari od stranstvo.

Čl. 8.

Izborot na neposrednite učesnici vo Kolonijata go vršat republičkite združenija na likovnite umetnici po pokana od Kolonijata.

Komisijata može i lično da pokani istaknati slikari od zemjata i stranstvo za učestvo vo Kolonijata.

Čl. 9.

Na krajot od radotata na Slikarskata kolonija komisijata organizira izložbata na radotite n učesnicite.

Čl. 10.

Po završuvanjeto na Kolonijata sekoj učesnik e dolžen na Narodniot muzej vo Prilep da mu ostapi edna od svoje radoti.

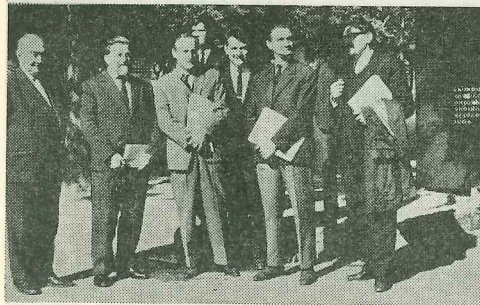
Izborot na radotite što učesnicite treba da gi ostapat go vrši komisijata zaednički su učesnicite na Kolonijata.

M. P.   Pretsedatel
na Sovetot za kultura na NQO Prilep
s. r. B. Kuleski

Umetničke kolonije s posebnim specifičnostima

Među umetničke kolonije možemo ubrojati još neke koje imaju svoje posebne specifičnosti. To su u prvom redu dve umetničke kolonije u Istri — Rovinj i Grožnjan. Rovinj je mesto koje već desetak godina okuplja umetnike iz Beograda i drugih mesta. Opština je omogućila umetnicima povoljan smeštaj, ali ne postoje zajedničke aktivnosti i izložbena delatnost. Tokom ove godine počela je da se razvija i kolonija u Grožnjanu. Opština Čačak je takođe organizovala nekoliko susreta umetnika, ali je sada svoju likovnu politiku orijentisala na izložbenu delatnost. Opština Budva i Valjevo proklamovali su osnivanje umetničkih kolonija, no one do sada nisu počele sa radom.

Umetnička kolonija u Biogradu n/m radila je ove godine prvi put, ali nemamo podataka o učesnicima kolonije.

GRUPA UČESNIKA NA SIMPOZIJUMU GRAFIČARA U SUBOTICI

Finansijski plan za leto 1965.

SLIKARSKA KOLONIJA IZLAKE 64

1. Razstava slik za Prešerov praznik 3. II 1965. Prevozi slik iz raznih krajev Slovenije	30.000
Potni stroški in dnevnice za slikarje- aranžerje	40.000
Najemnina steklena dvorana za 12 dni	60.000
Sprejem slikarjev za Kulturni praznik	100.000
Najemnina panojev iz Trbovelj, Hrastnika itd.	30.000
Nadzor pri razstavi	20.000
Propaganda za razstavo	20.000
2. Penzion za 20 slikarjev iz sve države na Izlakah in iz zamejstva za 15 dni a 3.000	900.000
Strošni debatnih večerov	100.000
Materialni stroški slikarjev a 10.000	200.000
Potni stroški in prevozi	100.000
Razstavni katalog — propaganda	100.000
Stroški administracije	50.000
Odkup najbolje ocenjene slike	100.000
Otkup po eno sliko od vsen udeležencev za galerijsko zbirko	900.000
Ostali režijski stroški	100.000
Rezervni sklad	100.000
Skupaj vsi stroški	3,000.000
Dohodki: iz proračuna din 2,000.000	
iz sklada za pospeševanje klut dejav. SRS	1,000.000
Skupaj dohodki	3,000.000
Izdatki:	3,000.000

Zagorje ob Savi, 14. X. 1964.

Predsednik:
(Anton Leskovšek)

KERAMIČARI NA POSLU — MALI IDOŠ

INFORMATIVNI BILTEN
BROJ 18—19

Centar za dokumentaciju i informacije Saveza likovnih umetnika Jugoslavije

Odgovorni urednik:
BOGOMIL KARLAVARIS

Tehnički urednik:
ALEKSANDAR ŠIVERT

Članovi redakcije:
VOJIN STOJIC,
RADA BUDISAVLJEVIC
MIRJANA KAČAREVIC,
MOMCILO KRKOVIC

Adresa: Beograd, Terazije 26/II
Telefon: 21-871

Štampa DNEVNIK — Novi Sad